



**РЕШЕНИЕ**  
**№ ППН-01-1057/2018 г.**  
**София, 18.06.2019 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.05.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-1057/28.12.2018 г., подадена от Т.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.А., с предмет неправомерно обработване на личните му данни от страна на *пощенски оператор* (П.О.). Жалбоподателят информира, че дружеството без правно основание изисква от клиентите си лична карта при получаване на пратки с наложен платеж, а липсва и регистър за това събиране на лични данни. Твърди, че на 18.12.2018 г. служител на дружеството от офис „В.С.“ за пореден път му поискал лична карта при получаване на пратка с наложен платеж и уточнява, че транспортен договор не е получавал и подписвал. Счита изискването на документа за самоличност за незаконно. Намира, че са нарушени правата предоставени му със ЗЗЛД и твърди, че дружеството не е в състояние да изготви справка за процесното събиране на лични данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от П.О. е изискано писмено становище.

В отговор е депозирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират, че на 15.12.2018 г., в 11:49 ч., г-н Т.А. е посетил офис на П.О. във Варна, за да получи пратка, където служител е го идентифицирал посредством документ за самоличност, каквито са стандартите на дружеството. Допълват, че същата вечер клиентът е отправил до консултативния център на П.О. запитване по имейл на какво правно основание служители на дружеството изискват лична карта на клиентите. Твърдят, че в отговор на запитването г-н Т.А. е информиран, че идентифицирането на

клиента посредством документ за самоличност е задължително и е описано в общите условия, но недоволен от отговора жалбоподателят е продължил кореспонденцията си с длъжностното лице по защита на данните на дружеството. Сочат, че на 18.12.2018 г. г-н Т.А. отново е посетил офис на дружеството, за да приеме друга своя пратка с наложен платеж в размер на 316,70 лв. Допълват, че служителят отново го е информирал, че следва да го идентифицира, преди да му предаде пратката и да събере паричната сума, но предвид обстоятелството, че г-н Т.А. е отказал да предостави личната си карта, пратката не му е предадена. Информират, че след около 2 часа г-н Т.А. се върнал и предоставил личната си карта за справка, а служителят само погледнал документа, без да го докосва, и предава пратката на г-н Т.А. От дружеството информират, че документът за самоличност е изискан, за да бъде разпознат жалбоподателят като страна по транспортен договор и получател на конкретна пратка съгласно утвърдена от дружеството процедура за идентификация на клиента, чрез изискване на документ за самоличност, без вписване на данни в клиентския картон.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – юридическо лице администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване

извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 27.03.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Т.А. и ответна страна – П.О.

На проведено на 29.05.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явява, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-1057/28.12.2018 г. е неоснователна.

Предмет на жалбата са твърденията на г-н Т.А. за неправомерно обработване на личните му данни от П.О. в хипотезата на изискване на документ за самоличност при получаване на пратки с наложен платеж и последваща обработка на съдържащите се в документа данни.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е клиент на дружеството – получател на пратка с наложен платеж изпратена в офис на дружеството „В.С.“. Подател на пратката, видно от представен от дружеството документ с № \*\*\*\*, е „А.С.“ ЕООД, същото посочило данни за получателя г-н Т.А. в обем от три имена, телефон за връзка и имейл адрес. Не е спорно също, че на 18.12.2018 г. при получаване на пратката служител на дружеството е изискал от г-н Т.А. предоставяне на лична карта, за да го идентифицира, без да се записват данни от нея, след което карта е върната, а пратката - предадена.

Не са ангажирани доказателства, а и липсват твърдения, служител на дружеството да е обработил по смисъла на чл. 4, § 2 от Регламент ЕС 2016/679 личните данни съдържащи се в документа за самоличност на жалбоподателя. Съгласно цитираната разпоредба „обработване" е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране, или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване,

разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване“.

От събраните по преписката доказателства обаче не се установи извършването на действия с автоматични или неавтоматични средства от страна на дружеството и неговите служители по отношение на съдържащите се в представената лична карта данни, които да се квалифицират като „обработване“ по смисъла на закона.

Безспорно картата е представена на служител на дружеството, за справка, за да се индивидуализира лицето получател на наложения платеж. Последното по своята същност представлява въведена от администратора мярка за защита на субекта на данни, с цел удостоверяване самоличността на получателя и гарантиране на законосъобразност на обработване на личните му данни, в отговор на задълженията на администратора да въвежда подходящи технически и организационни мерки по смисъла на чл. 24 и 25 от Регламента. Мярка за която субектите на данни, включително жалбоподателя, са информирани, предвид обстоятелството, че в чл. 30 от Общите условия на дружеството, приети с Решение 348/29.06.2017 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, същите публикувани на сайта на дружеството и свободно достъпни, изрично е посочено, че „куриерските пратки, адресирани „до поискване“ се доставят на получателите...., срещу документ за самоличност“.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

### **Р Е Ш И:**

**Оставя без уважение жалба ППН-01-1057/28.12.2018 г., подадена от Т.А. срещу *пощенски оператор*, като неоснователна и недоказана.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред административен съд по реда на чл. 133 от АПК.

#### **ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**Венцислав Караджов /п/**

#### **ЧЛЕНОВЕ:**

**Цанко Цолов /п/**

**Цветелин Софрониев /п/**

**Мария Матева /п/**

**Веселин Целков /п/**